

Styrelse fr.v.: Lisbet, Gunborg, Torvald, Elisabeth och Cecilia. Kassör Lisbet Lindberg och sekr. Torvald Erlandsson.

Dövskola i Växjö 1896-1970.

DT gästar Dövas Förening i Kronobergs län

Artiklerierien Landet runt fortsätter in på 2020-talet. Den här gången stannar tåget i Växjö. DT besöker Dövas Förening i Kronobergs län som nu leds av en dansk ordförande med mångårig erfarenhet av ideellt engagemang i grannlandet.

Den här onsdagen i januari har styrelsen sitt första möte för i år och tjuvstartar säsongen med att äta semla. Vi frågar ordförande Elisabeth Kingo Christensen om Danmark har en motsvarande semla. Ja, grannlandet har något som liknar vår semla, fast med vaniljkräm eller sylt och med färgglad glasyr eller choklad.

– Den heter fastelavnsbolle, säger Elisabeth och visar tecknet för det.

Snarlik den svenska synonymen för semlan, fastlagsbulle, med andra ord.

De andra i styrelsen är glada över att ha fått en yngre ordförande som dessutom kommer från Danmark och har mångårig erfarenhet av föreningsliv. Hon har länge varit aktiv i Fredericia Tegnsprogsförening, en av Danmarks största dövföreningar.

– Det är en stor skillnad mellan Fredericia och den här dövföreningen i Kronobergs. Fredericia har betydligt fler medlemmar i alla åldrar medan de flesta medlemmar här är äldre. Men jag upplever att det är lätt att komma in i den här föreningen, säger hon.

Dövföreningen i Kronobergs län brottas med samma utmaningar som många andra dövföreningar i Sverige: allt äldre och färre medlemmar. Nu har de cirka 30 medlemmar, snittåldern är runt 60-65 år.

– Det är synd för Växjö är en av landets snabbaste växande städer med sitt universitet. I Växjö med omnejd finns exempelvis också framgångsrika it-, lager- och logistikföretag. Men det lockar inte döva hit, säger Torvald Erlandsson, sekreterare. Han har varit medlem sedan 1973 och suttit i styrelsen i 25 år.

– Förut när Växjö var en industristad, var det lättare att få jobb för döva, säger han.

De andra i styrelsen säger samtidigt att det är likadant för många andra ideella föreningar. Den yngre generationen har inte

samma intresse för att komma till en förening som den äldre.

– Min döva son är 30 år. Vi måste inse att det är en stor åldersskillnad mellan honom och oss. Han sitter hellre och chattar med sex olika personer på en skärm samtidigt istället för att komma hit. Om han är här, vad ska han prata om med oss? Det är svårt att konkurrera med sociala medier, det är helt enkelt ett annat levnadssätt, säger Cecilia Jönsson och menar att många yngre döva sätter sina egna intressen i främsta rummet även om de fortfarande har en stark dövidentitet, men det kommer i andra hand.

– Ja, den yngre generationen är mer individualistisk, kommenterar Elisabeth.

Samtidigt kommer styrelsen på lite olika idéer för hur de kan locka nya och yngre medlemmar.

– Vi kan ha språkcafé för dem som inte kan teckenspråk, och för nyanlända, föreslår Lisbet Lindberg, kassör.

”Bra idé!” replikerar de andra i styrelsen.

– Vi kan också ha gratis teckenspråksundervisning eller spelafton, säger Cecilia.

Styrelsen säger att de vet att det finns nyanlända döva och döva ungdomar i Kronoberg, men det är svårt att nå dem då olika verksamheter som vänder sig till dem har tystnadsplikt, t.ex. hörselhabilitering.

Dövföreningen har sin lokal vid Idé- & Kunskapscentrum i Växjö, en mötesplats för länets funktionsrättsrörelse. Torvald säger att det är ett bra och flexibelt ställe. Föreningen kan låna något av mötesrummen ifall de har behov av ett större rum. De har i snitt två medlemsarrangemang per månad utom i juli: föreläsningar, öppet hus, studiebesök, bussresa och aktiviteter tillsammans med sportklubben Dacke med mera.

Om framtiden säger styrelsen att det är troligt att flera dövföreningar i närområdet kommer att slås samman på sikt, t.ex. Kalmar och Växjö.

– Men vi fortsätter så länge vi kan. Det är viktigt med en mötesplats! säger Gunborg Karlsson, suppleant.

TEXT & FOTO: NICLAS MARTINSSON

Läs tidigare delar i Landet runt-serien på dovastidning.se